

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2005, č. j. 65 Az 1/2005 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou poštovní přepravou dne 16. 6. 2005 ke Krajskému soudu v Ostravě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného usnesení, kterým nebyl stěžovatelce k její žádosti ustanoven právní zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci neudělení azylu.

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, bylo z důvodu, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastižena, uloženo dne 19. 5. 2005 u držitele poštovní licence (na poště), o čemž byla adresátka předepsaným způsobem vyrozuměna. Zásilku si však v úložní lhůtě nevyzvedla, za využití institutu právní fikce nastaly účinky doručení.

Při doručování písemností určených fyzickým osobám, v souladu s ustanovením § 42 s. ř. s., v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. V projednávané věci stěžovatelka v řízení před krajským soudem (a ostatně i v kasační stížnosti) uváděla adresu: *P. S., J. C., a. s., Č. p. 197*, a na tuto adresu jí Krajský soud v Ostravě písemnost doručoval. Stěžovatelka

však nebyla v místě doručování zastižena, přičemž podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. platí, že nebyla-li fyzická osoba zastižena na uvedené adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží na poště. Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. se doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování ani jinde příjemce nezastihl. Podle § 50c odst. 1 o. s. ř. byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 téhož ustanovení nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 57 odst. 2 věty druhé o. s. ř. platí, že případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

V projednávané věci byl dodržen poštou takto předepsaný postup a písemnost byla po bezvýsledném pokusu o její doručení stěžovatelce uložena téhož dne, t. j. dne 19. 5. 2005, na poště a stěžovatelka o uložení písemnosti, jak vyplývá z údajů na dodejce zásilky založené ve spisu, byla vyrozuměna s výzvou, aby si písemnost vyzvedla, s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě.

Stěžovatelka si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedla, za den doručení je tak nutno považovat třetí den od uložení písemnosti (u daného usnesení nešlo o zásilku určenou do vlastních rukou), a v případě jako je tento, kdy připadl poslední den této lhůty na neděli, byl dnem doručení nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 23. 5. 2005.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatelka si vyzvedla zásilku osobně dne 2. 6. 2005, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení uvedené v ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., a zásilku je třeba považovat za doručenou dnem 23. 5. 2005.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) bylo v projednávané věci pondělí 23. 5. 2005 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 6. 6. 2005.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Ostravě podána poštovní přepravou až dne 16. 6. 2005, nezbyvá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž navrhovala, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační

stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu